Torstai 11. marraskuuta 2021

P9_TA(2021)0444

Harald Vilimskyn koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö

Euroopan parlamentin päätös 11. marraskuuta 2021 Harald Vilimskyn koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2021/2073(IMM))

(2022/C 205/07)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Harald Vilimskyn koskemattomuuden pidättämistä koskevan, Wienin syyttäjänviraston esittämän ja Itävallan pysyvän EU-edustuston päällikön 7. toukokuuta 2021 välittämän pyynnön, joka liittyy rikosasiaan ja josta ilmoitettiin täysistunnossa 20. toukokuuta 2021,

— on kuullut Harald Vilimskya työjärjestyksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 8 ja 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010, 6. syyskuuta 2011, 17. tammikuuta 2013 ja 19. joulukuuta 2019 antamat tuomiot ([1]),

— ottaa huomioon Itävallan perustuslain 57 pykälän 2 ja 3 momentin,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan,

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0303/2021),

A. ottaa huomioon, että Wienin syyttäjänvirasto on esittänyt pyynnön Euroopan parlamentin jäsenen Harald Vilimskyn koskemattomuuden pidättämiseksi rikosoikeudellisen menettelyn käynnistämiseksi Itävallan rikoslain 153 pykälän 1 ja 3 momenttiin sisältyvän ensimmäisen tapauksen mukaisesta kavalluksesta, 12 pykälän toisen vaihtoehdon ja 133 pykälän 1 ja 2 momenttiin sisältyvän ensimmäisen tapauksen mukaisesta osallisuudesta omaisuuden väärinkäyttöön ja 153 b pykälän 1, 2 ja 3 momentin mukaisesta varojen väärinkäytöstä;

B. ottaa huomioon, että Harald Vilimsky toimi Itävallan vapauspuolueen (FPÖ) parlamenttiryhmän talousvastaavana 27. lokakuuta 2006–23. lokakuuta 2019; ottaa huomioon, että hänet valittiin Euroopan parlamenttiin toukokuussa 2019 pidetyissä Euroopan parlamentin vaaleissa;

C. ottaa huomioon, että Harald Vilimskyn väitetään käyttäneen väärin 1. lokakuuta 2011–13. elokuuta 2019 käyttöoikeuttaan FPÖ:n parlamenttiryhmälle kuuluviin pankkitileihin järjestämällä erään kolmannen osapuolen täysin yksityiseen käyttöön tarkoitettuja matkapuhelinpalveluja koskevien laskujen maksamisen FPÖ:n parlamenttiryhmän tililtä säännöllisellä tilisiirrolla, mistä aiheutui FPÖ:n parlamenttiryhmälle taloudellisia tappioita;

D. ottaa huomioon, että hänen väitetään käyttäneen FPÖ:n parlamenttiryhmälle osoitettuja varoja tarkoituksiin, jotka eivät kuulu vuonna 1985 annetun Itävallan parlamenttiryhmiä koskevan rahoituslain (KlubFG) 1 §:n soveltamisalaan, ja ottaa huomioon, että hänen väitetään tehneen näin täysin tietoisena siitä, että maksetut palvelut eivät liittyneet puoluepoliittisiin tarkoituksiin;

E. toteaa, että väitetty rikos ei koske Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa tarkoitettuja Euroopan parlamentin jäsenen tehtäviään hoitaessaan ilmaisemiaan mielipiteitä tai äänestyksiä;

([1]) Unionin tuomioistuimen tuomio 21.10.2008, Marra v. De Gregorio ja Clemente, C-200/07 ja C-201/07, EU:C:2008:579, unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.3.2010, Gollnisch v. parlamentti, T-42/06, EU:T:2010:102, unionin tuomioistuimen tuomio 6.9.2011, Patriciello, C-163/10, EU:C:2011:543, unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.1.2013, Gollnisch v. parlamentti, T-346/11 ja T-347/11, EU:T:2013:23 sekä unionin tuomioistuimen tuomio 19.12.2019, Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115.

Torstai 11. marraskuuta 2021

F. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 9 artiklassa määrätään, että Euroopan parlamentin jäsenillä on oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;

G. ottaa huomioon Itävallan perustuslain 57 §:n 2 ja 3 momentin, joissa todetaan seuraavaa:

”2. Kansallisneuvoston jäsenet voidaan pidättää rangaistavasta teosta ainoastaan kansallisneuvoston suostumuksella lukuun ottamatta tapauksia, joissa jäsen on tavattu itse teosta. Myös kansallisneuvoston jäseniin kohdistuvat kotietsinnät edellyttävät kansallisneuvoston suostumusta.

3. Muussa tapauksessa kansallisneuvoston jäseniä voidaan virallisesti syyttää rangaistavasta teosta ilman kansallisneuvoston suostumusta vain, jos teolla ei ole selvää yhteyttä kyseisen jäsenen viralliseen toimintaan. Viranomaisen on kuitenkin pyydettävä kansallisneuvostolta päätöstä siitä, onko tällainen yhteys olemassa, jos asianomainen jäsen tai näistä asioista vastaavan pysyvän valiokunnan jäsenistä kolmannes näin vaatii. Jos tällainen vaatimus esitetään, kaikki viralliset syytetoimet on keskeytettävä tai lopetettava välittömästi.”;

H. ottaa huomioon, että parlamenttia ei voida rinnastaa tuomioistuimeen eikä parlamentin jäsentä voida pitää koskemattomuuden pidättämistä koskevassa menettelyssä syytettynä ([2]);

I. ottaa huomioon, että parlamentaarisen koskemattomuuden tarkoituksena on suojella parlamenttia ja sen jäseniä oikeusmenettelyiltä, jotka liittyvät toimintaan, jota harjoitetaan hoidettaessa parlamentin jäsenten tehtäviä ja jota ei voida erottaa kyseisistä tehtävistä;

J. ottaa huomioon, että tässä tapauksessa parlamentti ei ole löytänyt todisteita fumus persecutionis -tilanteesta eli tosiseikkoja, jotka viittaisivat siihen, että oikeusmenettelyn tarkoituksena voi olla vahingoittaa jäsenen poliittista toimintaa ja siten Euroopan parlamenttia;

1. päättää pidättää Harald Vilimskyn koskemattomuuden;

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Itävallan tasavallan toimivaltaiselle viranomaiselle ja Harald Vilimskylle.

([2]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2019, Briois v. parlamentti, T-214/18, EU:T:2019:266.